

ο λογος μου, αντι για [σενα, ας ορισει τα πεπρωμενα].

Αναλλαχτο θα ειναι οτι φερω σε υπαρξη·

ουτε ν ανακληθει δε θα μπορει ουτε ν αλλαξει η προσταγη [των χειλιων μου!].».

Τωρα ελατε γρηγορα εδω κι αμεσως [οριστε τους] τις αποφασεις σας,
για να προχωρησει ν αντιμετωπισει τον δυνατο εχθρο σας!»

—συνεχίζεται

Ινδιανοι

Κετσι

Σε σενα, ω Θεε, Κυριε των Βουνων και των Κοιλαδων! Σου δωσα ενα μικρουλι μερος απο την τροφη, απο το ποτο σου. Κι αρχιναω τωρα το δρομο μου κατω απ τα ποδια σου, κατω απ τα χερια σου, εγω, ενας ταξιδιωτης. Κακο καθολου δε σου κανει, δε σου δινει διολου κοπο να μου δωσεις της καθε λογης μεγαλο ζωο και μικρο, εσυ, πατερα μου! Εσυ εχεις ζωα, το αγριο το παγονι, τον αγριο φα-
σιανο, τον αγριοχοιρο· δειξε μου απ αυτα, τα ματια μου ανοιξε μου, παρε απ αυ-
τα και βαλε τα πανω στο δρομο μου! Και τοτε θα τα δω, θα τα κοιταξω· εμμαι
κατω απο τα ποδια σου, κατω απ τα χερια σου, εμμαι στην ευτυχια, ω Κυριε
των βουνων και των κοιλαδων! Μεσ στη δυναμη σου, μεσ στη σκεψη σου, το καθε
τι ειναι αφθονο· θα θελα να χω απ ολα. Σημερα ισως να πρεπει να τη φαω ολο-
ξερη την αραποσιτοπιττα μου, κι ομως, θρισκομαι σε τοπο ολο κυνηγι· ας το
δει ο Θεος πως τιποτα εδω δεν εχει ζωντανο· ισως και να μη φερω εδω, να μη
συρω ως εδω παρα ενα αγριο παγονι. Τωρα, βλεπω και κοιταω, ω Θεε μου, ω
πατερα μου, ω μητερα μου. Μα μονο λεω, μονο τουτο σκεφτομαι: ειναι λιγο και
καλο καθολου για τροφη σου, για ποτο σου αυτο που εσυρα ως εδω. Κι οτι μ
αυτο κι αν γινει, να τι λεω, τι σκεφτομαι: Ω Θεε, εισαι μητερα μου, εισαι πα-
τερας μου. Γι αυτο τωρα θα κοιμηθω κατω απ τα ποδια σου, κατω απ τα χερια
σου, Κυριε των βουνων και των κοιλαδων, Κυριε των δεντρων, Κυριε των κλημα-
σιδων. Αυριο θα ξαναρθει η μερα, αυριο θα ξαναρθει το ηλιοφως. Δεν ξερω πια
που θα μαι. Ποιος ειν ο πατερας μου; Ποια ειναι η μητερα μου; Μοναχα εσυ,
Θεε, με βλεπεις και με προστατευεις πανω στον καθε μου δρομο, μεσα σε καθε
σκοταδι, μπρος σ ολα τα εμποδια, που ειθε να τ απομακρυνεις, ειθε να τα κρυ-
θεις, ω Θεε και κυριε μου εσυ, ω κυριε των βουνων και των κοιλαδων. Μονο
λεω, μονο τουτο σκεφτομαι, αυτο να εξακολουθησει, να μην παφει αυτο, να αυτο
που ειπα: ανεχεσαι, ξεχνας τα λαθη μου.

Κρηκ

Ειχε τυλιχτει στο μονοπατι.

Σ ενα μακρυ ραβδι ειχε τυλιχτει.

Στην ακρη του νερου ειχε τυλιχτει.

Σε δεντρου ενα κλαδι ειχε τυλιχτει,
ετσι λενε.

Σε μια κουφαλα δεντρου ειχε τυλιχτει.

Συνεχεια σφυριζει.

Κειτονταν κι εκανε ενα θορυβο.

Πετρα μες στο χορταρι,

εδω εχει τυλιχτει.

Κειτονταν κι εκανε ενα θορυβο.

Ενα μακρυ ραβδι,

εδω εχει τυλιχτει.

Κειτονταν κι εκανε ενα θορυβο.

Στο μονοπατι το ηλιοφωτιστο,

εδω εχει τυλιχτει.

Σςς!